

Saklanmış Bir Aşk'ın Gölgesindeyken

— ismail-dogan · 04 Kasım 2009

Saçlarımı dağıtmak istediğim... Aralarından kayan düş'lerim gibi... Sende yok olmaya gelmişken; bu var oluş da neyin nesi Mevl?!

Uçurumlardan uçan hayallerim vardı benim; her bir zerresine umut bağladığım... Şimdi kertildiğim beşikte koyup gidiyorsun sus'larımı. Oysa her biri haykırış'ı taşıyordu koynunda. Her haykırış; bir yankı... Kesildiğim sütte boğuluyorum. Tut beni Mevl! Sana d/üşüyorum...

Ayaküstü sevdalara yedirememek seni... Yüreklerle kor gibi düşen acı gibi... Harfler yet/iş/emiyor sana Mevl! Anla beni, anlatılmıyor iç'im... Gere yarısı di/n/lenmek hasıraltı kuytularda. Zulmet bile bize yabancı! Aydınlat şu aşk'ın peçesini! Sıyrılmış küf kokulu düşlerden! Son yanım uçurum; yitiyorum!

Künyede kazılı aşk bize; abidane halinle yaklaş "aşk"a; zekâti ödenmeli bu aşk'ın! Düş/tüğüm ablukalara kulak asma; nasılsa gelirim ben sana; çekildiğim invizada bırakma beni! Tutulduğum arzaları işkillendirme; s/al beni Mevl, içine koşturduğum yollarına...

Mef'ul yanlarına yaslandırma kelimelerimi; al onları da yüreğine köprü kur art arda dizilen, yaşanmışlıkların haykırdığı cümlelerimle. Taşmasın gözyaşım, yüreğimden. Boğ/dur/ma hislerimi o deryada. Hangi payıma uzlet düştü ki; sen bana yaraştın Mevl?!

Hangi lügat yazdı seni... Hangi hicran; giydirdi sana "aşk" kılıfını?! Söyle Mevl; hangi "sevda" düşürdü seni iç'ime?! Eğil işlendiğin her zerreme; korkuyorum!

Hummalı haykırışlarımı; bir tek sana yönlendirdim. Saptırma onları, hicretinden. Doğrultma kendini Mevl, gönlünü eğ bana... Akışın yüreğime varsın; bende doğrul, ben'imle doğrul! Yakıyor nefeslerim sen'i, yüreğimin miracında.

Bir "Burak" mı gördüğüm sen'de? Yoksa bir "zindan" mısın; içine hapsoldüğüm? Kendimi vuracak çöl kalmadı ki; Mecnun'luğum tutsun elimden... Sadece gözlerimin karası yetmiyor işte, Leyla'lığıma... İçlerinde bir kanat aradığım kuyulardayım şimdi; boğuluyorum Mevl; s/al yüreğimi, çıkayım yüreğine... Yaraşsın Sevdiğim; bu "sevda" ikimize... Duysun Züleyha'lığı; iç'indeki Yusuf'luğun o eşsiz naifliğini...

Kıvrandığım sancılardan tut beni; zonklasın felahımın şakakları. Takatler bırakmasın peşimi; beni sana yazsın bu "aşk"... Meyilli gözlerim yüreğine dokunsun; tutsun iki yakamdan gözlerin de, uzletim kaçsın iç'imden... Asırlardır sürdürülen bu müebbede bir nokta koy Mevl!

Üç noktayla geleyim sana; sonsuzlukla bitir beni... Yaratan'a işittir ben'i; ses'im ol, öyle s/al ben'!

Mor bir an'ın koynundayım şimdi... Kaçmak sadece istediğim. Muttasıl'lığım izin vermiyor Meyl; sevdanın vahyinde yazılmıyor gayrılık! Mor menekşe misali bizimki; ötesi ayrılık... Düş'e düşmek; bir "ölüm" kadarlık!

Varlığıma üflenirken can'ım, adın ile var olduğum! Ye/tiş/tir şimdi, sen'i bana.. Ben sen'de yok oluyorum... Yanaklarımdan özlem akıyor... Sereserpeyim şimdi; zeval getiriyor tüm nefesler bana... Hadi eğil yüreğime Meyl; ö/z/lüyorum...

S/aflanmış bir aşk'ın gölgesindeyken... Düşmesin gözlerim üstüme Meyl, ben sen'i bize yazıyorum